

ZAL HET DAN NOOIT MEER KERST WORDEN?

Kort kerstspel in twee scenes

door

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZAL HET DAN NOOIT MEER KERST WORDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

OMA

JOOP - haar zoon

ANNIE - vrouw van Joop

PAUL - hun zoon

ANKIE - hun verstandelijk gehandicapte dochter

MONIQUE - hun dochter

GREET - de buurvrouw

ANGÉLIQUE - haar lichamelijk gehandicapte dochter

FRANK - vriend van Paul

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de huiskamer van Joop en Annie. In de linkerwand zit een kastdeur. In de achterwand zit een raam. In de rechterwand zit een deur die naar alle vertrekken leidt. Linksvoor staat een bank, met daarnaast een tafeltje waarop een telefoon staat. Rechtsvoor staat een tafel met enkele stoelen. De rest van de aankleding is naar eigen inzicht.

SCENE 1

Als het spel begint, zijn Annie, Monique en Paul aan tafel een spelletje aan het doen. Joop zit op de bank en leest de krant. Even later gaat de telefoon.

ANNIE: Pak jij hem even op, Joop?

JOOP (*legt krant weg en pakt de telefoon op*): Met Joop... Oh, bent u het?.... Of u met de kerst hier kunt komen!.... Eh.... Wacht even... (*schermt telefoon af, aarzelend*) Annie? Wil jij even aan de telefoon komen?

ANNIE: Wie is het? (*staat op*)

JOOP: Mijn moeder.

ANNIE (*fel*): Oh nee! (*gaat weer zitten*)

JOOP: Hè, toe Annie. Ze wil met de kerst hier komen.

ANNIE: Daar begin ik nooit meer aan, Joop.

JOOP: Ja, dat kan ik toch niet tegen m'n moeder zeggen.

ANNIE: Verzin maar wat. Ik doe het niet.

JOOP: Wat geeft het nou toch als ze komt?

PAUL: Dan ga ik naar m'n vriend toe! Ik blijf hier niet hoor als Oma met de kerst komt.

MONIQUE: En ik blijf de hele dag op bed! Dat eeuwige gezeur van haar.

ANNIE: Nou? Je hoort het. De kinderen willen het ook niet.

JOOP: Oh... (*in telefoon*) Moeder?.... Eh... Ik hoor net van Annie dat we door vrienden zijn uitgenodigd..... Ja, jammer, hé?.... Ja, wij vonden het vorig jaar ook zo gezellig dat u er was. (*tijdens deze zin mimieken de anderen "hoe gezellig het wel was"*) Hè?.. Tweede kerstdag? Wacht even.. Annie, mijn moeder vraagt of ze tweede kerstdag....

ANNIE, MONIQUE en PAUL (*tegelijk*): NEE!!

JOOP (*schrikt en schermt telefoon nog meer af*): Niet zo hard! Anders hoort ze het.... (*in telefoon*) Een ogenblikje nog hoor. (*tot Annie*) Het is toch zielig voor....

ANNIE, MONIQUE en PAUL (*tegelijk*): NEE!!

JOOP (*nerveus*): Stil nou. (*dan in telefoon, lachend*) Dat was ik helemaal vergeten, moeder. Tweede kerstdag gaan we uit eten in de stad..... Wat?..... Alles?.... (*tot Annie*) Hoor je dat? Ze wil alles betalen als ze mee mag. Dat lijkt me een goed idee.

ANNIE, MONIQUE en PAUL (*tegelijk*): NEE!!

ANNIE: Je denkt toch niet dat ik met haar voor gek ga staan in een restaurant! Ze kan hier al niet fatsoenlijk eten, laat staan daar.

JOOP: Nou, dat valt gerust wel mee.

MONIQUE: O ja? Nou, het valt helemaal niet mee. Ik kan me heel goed herinneren hoe ze hier vorig jaar met kerst de kip smakkend en kwijlend naar binnen werkte. Gadverdamme!

PAUL: Ja! En daarna haalde ze haar kunstgebit uit haar mond, omdat ze dacht dat het een kippenbotje was. (*gruwelt*) En het ergste van alles was dat ze dat vieze ding ook nog aan mij liet zien. Nee, als Oma hier komt dan ga ik echt weg!

MONIQUE: En ik ook!

ANNIE: Je hoort het, Joop. Het gaat niet door.

JOOP: Ja.... eh... (*weer in telefoon*) Ja, het duurde eventjes, moeder. Maar we zijn er uit hoor. We hebben een héél goed idee. Ik breng vanavond een hapje eten naar u toe, van wat we over hadden van vandaag. Dan heeft u voor beide kerstdagen genoeg, hè?... U eet toch niet meer zo veel.... Ja, natuurlijk.... Dan blijft u nog wel alleen zitten... Maar dan gaat u toch gezellig naar de TV kijken..... Wat?... Daar vindt u niks aan?.... Ja, dan weet ik het ook niet meer, hoor... Maar hier kan echt niet. Nou... dag moeder. (*legt telefoon neer, kijkt de anderen aan*) En toch vind ik het zielig voor haar.

ANNIE: Zielig! Het is zielig voor ons, dat jij ons met haar wilt opscheppen.

MONIQUE: Bent u soms vergeten, dat ze vorig jaar haar bord met soep omstootte, en dat alles op de grond viel?

ANNIE: Op onze nieuwe vloerbedekking!

PAUL: En dat ze dronken was geworden van één glaasje wijn en daardoor languit in de kerstboom viel en alle ballen stuk waren?

ANNIE: Nee hoor, Joop. Zo is het het beste. Iedereen blijft lekker op zichzelf. We maken er dit jaar een gezellige kerst van.

PAUL: Ja! Vraagt u dan wel of de kerstman bij ons langs komt, Mam?

MONIQUE (*ontevreden*): Vraag hem dan meteen, of hij eens mooiere cadeau's meeneemt dan vorig jaar. Ik wil dit jaar een nieuwe computer met een laserprinter.

PAUL: En ik wil een nieuw tennisoutfit en een nieuw tennisracket van het merk "Duquari". Met het racket wat ik nu heb loop ik echt voor joker.

JOOP: Toe maar. Vorig jaar hebben jullie toch ook hele mooie cadeau's gehad.

MONIQUE: Ja, van die stomme handschoenen die Oma zelf had gebreid zal u bedoelen.

PAUL: En ik kreeg van die achterlijke sokken met een bloemetje er op van haar.

JOOP (*schiet in de lach*): En je moeder kreeg een zelfgebreide

onderbroek van Oma. Dat was lekker warm voor in de winter, zei ze.

ANNIE: Joop!

JOOP: Eh... ja... Laten we maar zeggen dat het ouwe mens het goed bedoelde. Maar dit jaar maken we er echt een gezellig kerstfeest van. Dat beloof ik. *(de voordeurbel gaat)* Ik ga wel even kijken. *(gaat deur af)*

ANNIE *(tot de kinderen)*: Zullen we het spelletje even afmaken? *(met Paul en Monique gaat ze weer aan tafel spelen)* Wie was er aan de beurt?

MONIQUE: Heeft u nu eindelijk de cadeaus voor de kerst gekocht? Ik ben zo nieuwsgierig.

ANNIE: Dan blijf je nog maar even nieuwsgierig. *(de deur gaat open en Joop komt met Frank de kamer in)*

FRANK: Hallo.

PAUL: Hè, Frank. *(iedereen zegt gedag)* Doe je mee? Dan beginnen we opnieuw.

FRANK: Ja, dat is goed. *(gaat aan tafel zitten)*

JOOP *(gaat op bank zitten, tevreden)*: Wat hebben we toch een fijn gezinnetje. *(gaat krant weer lezen)* ...Nee, zeg! Moet je horen... *(leest)* In Roemenië doen zich middeleeuwse toestanden voor in de kindertehuizen voor geestelijk en lichamelijk gehandicapte kinderen. Het grootste gedeelte van de dag liggen de kinderen geboeid aan hun bedden en wordt er geen aandacht aan hen besteed.... *(legt krant opzij)* Ik moet er niet aan denken, dat onze Ankie zo behandeld zou worden. *(schrikt)* Ankie! Welke datum is het? *(kijkt in krant)* Oh nee! Annie, we zijn Ankie vergeten op te halen!

ANNIE *(schrikt nu ook)*: Weet je zeker dat het vandaag was? Oh, jee! En je moest dat meisje van verderop in de straat ook meteen meenemen.

JOOP *(kijkt op zijn horloge, staat snel op)*: Ik ben al drie uur te laat! *(loopt snel naar de deur, af)*

MONIQUE: Welk meisje moet papa meenemen, mam?

ANNIE: Dat lichamelijk gehandicapte meisje van het eind van de straat. Weet je wel, die Angelique?

PAUL *(nors)*: Hallo! Komt die hier ook met de kerst? Denk je van Oma af te zijn, komt er nog zo'n stom kind in huis.

FRANK: Wie is Ankie eigenlijk?

PAUL: Hè? *(aarzelt)* Eh... Mijn zusje.

FRANK *(verbaasd)*: Jouw zusje? Je hebt toch maar één zusje? *(wijst naar Monique)* Zij toch.

PAUL: Ja.... maar.... deze is... eh...

ANNIE: We hebben nog een dochttertje, Frank. Maar die is niet altijd thuis. Ze... eh... woont ergens anders, zie je.

FRANK (*lachend*): Ook raar! (*tot Paul*) Waarom woont ze dan niet bij jullie?

ANNIE: Omdat ze... (*dan snel tot Monique*) Papa zou dat andere meisje alleen maar ophalen. Ze gaat gewoon naar haar eigen moeder toe.

MONIQUE: Gelukkig maar. Met Ankie is het al moeilijk genoeg.

ANNIE: Beloven jullie me wel dat jullie rustig aan zullen doen met je zusje? Want anders raakt ze weer helemaal over haar toeren. (*verontwaardigd*) Belachelijk, dat ze niet in het tehuis kan blijven, omdat het personeel zo nodig met kerstverlof moet. Daar is zo'n kind toch veel beter op haar plaats? (*tot de kinderen*) Dus rustig aan, hè! Ik kan niet tegen al die drukte. (*zucht*) Ik moet er niet aan denken dat mijn schoonmoeder hier ook met de kerst zou zijn. Dan zou ik knettergek geworden zijn. (*dan gaat de voordeurbel*) Wie nu weer? (*loopt naar deur, af*)

PAUL: Nou, dan kan ik mijn kamer wel weer af gaan sluiten. Die meid maakt alles stuk.

MONIQUE: Wat heb je nou aan zo'n zusje? Je kunt niet eens met haar spelen.

FRANK (*tot Paul*): Wat is er eigenlijk met je zusje aan de hand? Zit ze in een tehuis? Waarom heb je mij dat nooit eerder verteld?

PAUL (*onverschillig*): Eh... Nou ja, dat weet ik niet hoor.

Dan gaat de deur open en komt Joop met Ankie binnen, die een koffertje draagt en heel blij om haar heen kijkt. Ze worden gevolgd door Greet en Angélique, die angstig de hand van haar moeder vast houdt. Joop blijft bij de deur staan en kijkt beschaamd. Vervolgens komt Annie binnen, die meteen doorloopt naar de bank. Monique en Paul staan op en kijken naar Angélique, stoten elkaar aan en grinniken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto